

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm II. Licèt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

Apostolica delegatam nullam habet Vicarius cum Episcopo communionem; neque ipsi subordinatus est, sed potius maior Episcopo, iuxta c. sanè, 11. de offic. del.

Dico II. Neque mortuo, aut deposito Vicario Episcopus causam expedire potest. Ita ex communi Decius cit. c. quoniam, n. 9. Nau, & Sanchez ll. cc. contra Bertachinum de Episcopis lib. 4. p. 7. q. 4. Ratio est: Quia licet mortuo, aut deposito Vicario, officium Vicariatus ad Episcopum redeat, non tamen iurisdictione à Papa delegata ad Episcopum deuoluitur: cum ea omnino diversa ac separata sit.

CAPITVLVM II.

Licet.

PARAPHRASIS.

Si Episcopus Generalem Vicarium instituat, tametsi vi huius generalis commissionis ad ipsum causarum Episcopatum cognitio pertineat, non tamen in delinquentes inquirere, eosdemque punire, vel à beneficijs aut officijs suis amouere potest, nisi talis potestas ei specialiter committatur.

SUMMARIUM.

1. Licet aliquis ut Vicarius Generalis seu principalis Officialis constitutus sit, non potest tamen ea expedire, qua specialem commissionem desiderant. Habet interim presumptionem pro se, quod omnes causas episcopalis iurisdictionis expedire possit, nisi iure scripto, vel recepta Ecclesiarum consuetudine inter speciales numerari coquet.
 2. Enumerantur causa speciales, quae in generali officio Vicariatus non comprehenduntur: & inter eas primum locum tenent causas criminales.
 3. Secundum locum tenent matrimoniales.
 4. Tertium tenent causas seu peccata in foro penitentia Episcopo reservata, ab his enim (et multominus) a reservatis Sedi
- Inter causas autem speciales, quae in officio Vicariatus generaliter commissio non veniunt, primum locum tenent criminales; adeò, vt si absque speciali Episcopi commissione Vicarius se intromittat, processus irritus sit, ob iurisdictionis defectum. Sed limitari debet primò: Quod Vicarius, absque speciali commissione, inquirere & cognoscere possit de delictis, non vt puniat, sed vt Episcopo referat, vti docent hic Lapus, n. 1. Ancharanus ante q. 1. Franc. de Paulinis de potest. Capituli p. 2. q. 10. n. 31. & alij apud Sbrozium lib. 2. q. 143, qui addit n. 8. quod Vicarius eum, de quo inquisuerat, sine Episcopi mandato absoluere posset, si absolvendum esse existimet.
- Secundò: Quod Vicarius sine speciali commissione inquirere possit non in ordine ad puniendum, sed ad emendandum, scanda la cauenda, &c. vti docent DD. citati.

E e e Ter-

Apostolice) absoluere non potest, neque absoluendi potestatem alijs committere, absque speciali commissione.

5. *Sunt & alij casus, qui quod graues & ardui sint, Vicario commissi non censemur.*

NO T A N D V M Vn. Qui Officialis principalis seu generalis Vicarius Episcopi constitutus est, non potest ea præstare, quæ specialem commissionem desiderant. Simile quiddam legimus in c. 5. de Procurator. in 6. Qui generaliter constitutus ad negotia Procurator, agere & experiri potest, exceptis his casibus, qui mandatum exigunt speciale. Habet tamen Vicarius generaliter institutus præsumptionem pro se, quod omnes causas iurisdictionis Episcopalis expedire possit, nisi constet vel ostendatur iure scripto, aut recepta Ecclesiarum consuetudine inter speciales numerari, vti ex communi docet Garcias p. 5. de benefic. c. 8. n. 65. Rebuffus in praxi p. 1. tit. de forma Vicariatus, n. 152. Adeò quidem, vt si in aliquo can. dicantur, quipiam ad Episcopi, vel diœcesani potestate pertinere, nisi inter casus exceptos sit, ceaseri debet etiam Vicario Generali competere: cum eadem ipse iurisdictione prædictus sit.

Inter causas autem speciales, quae in officio Vicariatus generaliter commissio non veniunt, primum locum tenent criminales; adeò, vt si absque speciali Episcopi commissione Vicarius se intromittat, processus irritus sit, ob iurisdictionis defectum. Sed limitari debet primò: Quod Vicarius, absque speciali commissione, inquirere & cognoscere possit de delictis, non vt puniat, sed vt Episcopo referat, vti docent hic Lapus, n. 1. Ancharanus ante q. 1. Franc. de Paulinis de potest. Capituli p. 2. q. 10. n. 31. & alij apud Sbrozium lib. 2. q. 143, qui addit n. 8. quod Vicarius eum, de quo inquisuerat, sine Episcopi mandato absoluere posset, si absolvendum esse existimet.

Secundò: Quod Vicarius sine speciali commissione inquirere possit non in ordine ad puniendum, sed ad emendandum, scanda la cauenda, &c. vti docent DD. citati.

Tertiò: Si ciuiliter tantum, non crimina-
liter agatur de crimine, Vicarius cognoscere
potest. Exempli causa: Abbas nō exemptus,
qui ius instituendi habet, Clericum aliquem
instituit ad beneficium patronatum, sine pa-
tronii præsentatione. Patronus petit, insti-
tutionem irritam iudicari, & institutum a-
moueri. Vicarius hanc causam cognoscere
potest; cùm non tendat ad punitionem, sed
ad damni illati, seu iuris violati amotionem.
Ita docent hic Ioann. Andr. & Genesianus,
qui tamen recte monet, huic doctrinæ locum
non esse, si Clericus absque patroni consensu
ab Episcopo institutus sit: quia inferior non
potest cognoscere de facto Superioris sui:
Vicarius autem Episcopo inferior est. Er-
go, &c.

Quartò: Vicarius absque speciali com-
missione leues poenæ, v.g. pecuniarias mul-
tas propter excessus non graues imponere
potest, sicut docet Sbrozius lib. 2. quæst.
143. n. 12. Nam modicæ coercitionis pote-
stas cuilibet, præsertim ordinariam iurisdi-
ctionem exercenti, necessaria est, vt dixi
lib. 1. Th. mor. tr. 4. c. 5. n. 9. & dicam tit.
seq. c. 4.

Cæterum si excessus grauis sit, non po-
test Vicarius poenam leuem infligere, sed E-
piscopo referre debet, vt dignè & canonice
puniatur. Sed et si speciale commissionem
habeat, causas criminales cognoscēdi, ac iu-
dicandi, non tamen potest poenam canone,
vel statuto diœcesali definitam in leuorem,
v.g. pecuniariam commutare. Nisi etiam
in talibus dispensandi speciale ab Episco-
po licentiam habeat, posito, quod Episcopus
dispensare possit, vt colligitur ex c. licet.
iun. Gloss. ver. poenam pecuniariam, de
poenis.

3 Alterum locum tenent cause matrimo-
niales, quæ inter maiores & arduas, atque
ad Episcopalem tantum dignitatem ordina-
rio iure pertinentes numerantur, c. penult.
de in integrum restit. c. accedentibus, 12. de
excess. Præl. & Concil. Trid. sess. 24. c. 20. de
refor. Nihilominus potest Episcopus causa-
rum matrimonialium cognitionem Vica-
rio generali specialiter committere, vel al-

teri perito & idoneo delegare, ex communi
docent Bertachinus tract. de Episc. p. 7. lib.
4. q. 20. Rebuffus de forma Vicariatus, n.
155. Sbrozius p. 2. q. 43. Sanchez lib. 1. de
matrim. disp. 7. n. 20. Quia Episcopus com-
mittere, seu delegare alteri potest, qua ad
Episcopalem ordinariam iurisdictionem
spectant, vt ex communī docet Syl. ver. Epi-
scopus n. 9. Sanchez lib. 2. de matrim. disp.
40. n. 17. Sed cognitio causarum matrimonialium
pertinet ad Episcopalem ordinariam iurisdictionem, cit. c. accedentibus, ex
quo habetur, quod alij inferiores Episcopo
de talibus causis cognoscere non possint, nisi
ex speciali commissione, vel alia legitima ca-
sa, videlicet consuetudinis præscriptæ, vt Gl. fin.
interpretatur. Sed & ipsem Sum. Pontificis
causas matrimoniales quandoque non Epi-
scopis, v.g. Officiali, vel Abbatii alicui com-
mittit, vt constat ex c. ex literis, 4. de in-
tegr. restitut. Vide, quæ dicam in c. 3. de
offic. delegati, not. 3. f. Qyæres.

Tertium locum tenent casus, seu peccata
in foro poenitentiae reseruata Episcopo. Ab
his enim Vicarius absoluere non potest, ne-
que alijs absoluendi potestatem committe-
re, absque speciali commissione. Multo mi-
nus Vicarius, absque speciali commissione
absoluere potest à p. eccl. suis, seu casibus Sedi
Apostolicæ reseruatis, sed ea ratione Epi-
scopalibus, quia si occulti sint, Episcopali ab-
solutioni in foro conscientiae demandantur
in Trident. sess. 24. c. de reformat. Potest
tamen Episcopus non tantum in casu par-
ticulari potestatem absoluendi Vicario suo,
vel alteri idoneæ personæ delegare, vt Hen-
riq. arbitratus est lib. 14. de irregul. c. 19.
in fine, sed etiam generatim: vt bene docuit
Nauar. lib. 5. consil. 11. de priu. n. 4. Gar-
cias p. 7. c. 8. n. 48. Sanchez lib. 2. de ma-
trim. disp. 40. n. vit. Namea, quæ ordinariæ
iurisdictionis sunt, possunt absoluere ac gene-
raliter delegari: Absolutio autem à casibus oc-
cultis Papalibus cùm fit Episcopis in perpe-
tuū concessa, in ordinariam transit. Ergo, &c.
Neq; repugnat verba Trid. c. 6. quia ijs loquac-
significatur, potestatem absolueendi eo loco Epi-
scopis concessam, non cōpetere Vicariis

ratione

ratione officij seu Vicariatus sui, sed opus esse speciali delegatione seu commissione. Alioquin vero ab alijs casibus seu peccatis Episcopo, aut Sedi Apostolicæ non reseruatis diocesanos omnes Vicarius Generalis absque speciali mandato absoluere potest, & alijs sacerdotibus absoluendi potestatem conferre: cum sit parochorum Superior ordinarius totius diocesis. Et ita ex probabiliore & in praxi recepta sententia tradit Syl. ver. confessor, 1. q. 1. Henr. lib. 6. c. 13. n. 3. in comment. lit. m.

Alij casus sunt, qui quod graues & ardui sint, Vicario commissi non censentur: Quia in generali commissione non veniunt ea, quæ quis verisimiliter in specie non concederet: Vti sunt diocesis visitare, Synodus congregare, ultimas pias voluntates exequi, &c. de quibus Rebussus tit. de forma Vicariatus, n. 100. Sbrozus lib. 2. q. 46. 49. 119. 120.

CAPITVLVM Vlt.

Cùm in generali.

PARAPHRASIS.

Vicarij Generalis potestas non se extendit ad donandum. Quia in generali concessione seu commissione non veniunt ea, quæ quis verisimiliter in specie concessurus non esset. Accedit, quod neque administrator cum libera constitutus, ordinariè loquendo, donationes facere queat. Sed neque beneficia conferre Generali Vicario concessum est, nisi ea potestas ab Episcopo specialiter commissa fuerit.

SUMMARIUM.

1. In generali officio Vicarij spiritualis non continentur potestas donandi, dispensandi, beneficia conferendi, &c. nisi ei specialiter commissum sit.
2. Per commissiōnem autem hanc conferendi beneficia non admittit sibi Episcopus conferendi potestatem, sed concurrit cum Vicario suo.

3. Certi beneficij nondum vacantis collatio, aut respectu certa persona committi non potest Vicario.
4. Potest ei committere Episcopus facultatem accipiendi resignationem beneficij determinati, eaque admissa, denuo eidem committere facultatem conferendi; simul autem & coniunctim non potest.
5. Non prohibetur Episcopus sui instituendi aut presentandi ad certum beneficium, cum Capituli sui assensu annectore dignitati, alterius beneficio in perfec- tum.
6. Si alicui iure debitum sit beneficiū in ecclesia, Episcopus mandare potest Vicario, ut in eadem Ecclesia morire aut resignatione vacaturum beneficium Canonicu illi conferatur.
7. Si data sit Vicario ab Episcopo facultas beneficiorum resignationes accipiendi, non ideo etiam destituere seu priuare potest beneficiatos. Nec vice versa data facultate priuandi, etiam resignationes liberas accipere potest; vti nec concessā potestate destituendi, concessa est potestas conferendi, aut vice versa.
8. Canonice electos confirmare, & presen- tatos instituere potest; non autem ecclēsias & alia beneficia unire, diuidere, vel suppressere absque speciali commissione.
9. In generali officio Vicarij non compre- henditur potestas dispensandi in votis, iuramentis, legibus, in quibus concessum est Episcopo dispensare, nisi ipsam ius generali officio Vicariaris eam anne- ctat, aut Vicarius sciente & tolerante Epi- scopo dispenset in casibus frequenter occurrentibus.
10. Episcopus potest Vicario suo committe- re potestatem dispensandi in casibus si- beratione dignitatis sua à Sede Aposto- lica generaliter commissi.
11. Canam item sibi à Sede Apostolica de- legatam eidem suo Vicario subdelegare potest.
12. Si Episcopus Vicario suo generalem fa-

Eccc 2 entia-